

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiæ, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque omnibus in utroque Foro ...

Pars Prima. De Ivrisdictione Et Foro Competenti. Pars Secunda. De Præeminentiis & Præcedentiis

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1691**

Disc. XXXIX. Ferrarien. Regiminis Studiorum. An Consilium Generali repræsentativum Card. de Luca jurisdict. &c. & Præeminent. totius Populi seù Civitatis cui ex legibus competat aliqua administratio ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74087](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74087)

conductorem pro sua proprio, quod illa competit, quando usus proprii necessitas superveniat inopinato post locationis contractum, scilicet autem si illa de tempore contractus vigeat, vel praevideri poterat; Sive ea quae habemus de facultate competere debitori compensandi cum credito sibi super venio ad verus proprium creditorem, quod non intrat pro illo credito, quod iam sibi competeat, ac praexistebat de tempore contracti debiti cum similibus, quae recte ad casum adaptari poterant, cum haec opponendi causa de tempore, quo facta sunt imbuissolatio, iam praexistebat, Ideoque cum eadem *Clementina Constitutio*, nedum inhabilitet litigantes, seu alios in re esse habentes, ut supra, sed etiam gravibus poenis afficiat eos eligentes vel admitteutes, atque oppositores allegantes pendentiam litis usque ab initio executi Indulti, per oppositiones & protestationes, Hinc resutare dicebatur, quod ipsi ita allegarent propriam turpitudinem propriamque delictum, dum colligantem non solum admiserunt ad Magistratum in alio buffolo, quando forte justam exculationis causam habeant, quod scilicet adhuc duraret illa reverentia, ob quam ipsum Indultum executioni demandatum fuerat, sed admiserunt ad istud ultimum buffolum, de tempore quo ista causa cessaverat, cum ex bene deductis apud *Fab. de Ann. cons. 94.* jus imbuissolati non consistat in extractione, quae est effectus casus & fortunae, sed consistat in ipsa imbuissolatione, quando de Magistratu effici dicitur in substantia seu habitu, dilato solum effectu seu executione in tempus extractionis.

Et nihilominus dicebam sufficere ex his reddi probabiliter dubium, an Constitutio praedicta capiat casum necne, Tum quia in casu dubio lex nova particularis interpretanda est ad limites juris communis, a quo passivam recipit interpretationem; Tum etiam quia id sufficit, ut interim tanquam exceptio dubia & altioris indaginis admitti non debeat in hoc summariissimo possessorio, circa quod quotidianum in foro habemus, quod illi etiam obstat *decretum irritans*, & clausula *sublata*, ex quibus possessio inficitur, ac habetur pro non possessione, Et tamen si dubium est, an lex vel dispositio continens dictas clausulas adaptetur ad casum necne, non impeditur manentibus; Ita patitur in facultativis & similibus, etiam in hoc summariissimo iudicio admittendis, quoniam id procedit, quando certum est adesse qualitatem inhabilitativam seu reddendam possessionem non manentibilibem; Multo magis ubi probabilis est legem non obitare, ac etiam concurret assistentia boni juris, ob quam facilius huic possessorio remedio locus datur; Et ex qua ratione laudabilis Curiae stylus est, etiam in huiusmodi vel alterius possessorii disputatione, de bono iure saltem summariim gustare, quamvis vulgaris & quotidiana propositio sit, quod in hoc iudicio non queritur de iustitia vel iniustitia, sed attenditur nudum factum possessionis, cum id fiat ad ipsam possessionem melius colorandam, ac facilius eam reddendam manentibilibem.

FERRARIEN.
REGIMINIS STUDIORUM
PRO
MAGISTRATU PARTICULARI
CUM
CONSILIO GENERALI
CIVITATIS FERRARIAE.
RESPONSUM.

An Consilium Generale repraesentativum
Card. de Luca de iurisdic. &c. & Praeeminent.

totius Populi seu Civitatis cui ex legibus competat aliqua administratio vel praeminentia possit istam concedere, & demandare Magistratui particulari, Et quantum possit, an sit quaecumque revocabilis necne; Et de eiusdem juris exercitio penes aliquos de corpore universali residente, quamvis ipsum jus habituale penes totum corpus resideat.

SUMMARIUM

- 1 **F**acti series.
- 2 Ratio questionis.
- 3 Novitates damnabiles.
- 4 Studia administrantur per Principem.
- 5 De praeminentia Civitatis Ferrariae ad instar Bononiae.
- 6 Ea quae resident penes Magistratum particularem dicuntur existere actu, & in exercitio, habitus vero existunt penes totam Civitatem.
- 7 Dantur exempla juris patronatus, feudi, juris conferendi, & similia.
- 8 De ratione, ob quam administratio debet esse penes paucos.
- 9 De utroque, Consilio generali, & particulari.
- 10 Quod electio administratorum, ac etiam electio graviorum negotiorum pertineat ad totam Civitatem, totumque populum, Et de consuetudine, quod praedecessores eligant successores.
- 11 De potestate Capituli Sede vacante ut eam exercere debeat per unum.
- 12 An facultas per Consilium generale demandata Magistratui sit revocabilis, de affirmativa.
- 13 Quando constat de titulo infecto, vel revocabili, tunc possessio quantumvis longa non suffragatur.
- 14 De ratione, ob quam facultas de qua num. 12. non est revocabilis.
- 15 Quod administratores praedecessores non possint sibi eligere successores.

DISC. XXXIX.

POST devolutionem Civitatis, ac Status Ferrariae ad Sedem Apostolicam, *Clem. VIII.* sub eorum Pontificatu illa effectum sortita est, praefatam adiens Civitatem, de anno 1599. ultra multa privilegia & praeminentias quas illi satis liberaliter concessit, praescripsit etiam formam seu modum, quo mediante regere deberet eiusdem Civitatis Communitas, cum Consilio scilicet generali centum virorum unde *Magnum* seu *centum virale* nuncupatur, totius populi representativo, & cum Magistratu particulari habente actualem administrationem iuxta communem usum omnium ferè Italiae, praesertim vero Status Ecclesiastici Civitatum ut patet ex *disc. praeced. & disc. 30. & 31. ac aliis hoc eodem tit.* Cumque in eadem Civitate adesset Academia seu publica Universitas studiorum, Hinc inter alias leges tunc pro dicta Civitatis administratione editas, fuit illa, ut studiorum regimen, cum electione lectorum, ac assignatione distributionis, & augmento stipendiorum, cum aliis ad idem regimen pertinentibus spectaret ad

dictum Consilium. De anno verò 1601. Et sic in primo triennio in quo studiorum reformatio juxta leges vel stylium facienda erat, idem Magnum seu Generale Consilium, prævia narrativa, quod ob difficultatem convocandi semper ipsum Consilium Generale aliaque inconvenientia, id non de facili practicari poterat, cum interventu & auctoritate Cardinalis Legati, dictam facultatem transfudit in Magistratum particularem, cujus primus seu caput nuncupatur *Judex Sapientum*, cui Magistratui adjuncti sunt duo alii officiales *Studii Reformatores* nuncupati de ipso corpore Consilii, & ab eodem ad instar aliorum de Magistratu eligi soliti, ex quibus omnibus constituitur Congregatio quæ *Studii* nuncupatur, atque ita pacificè servatum fuit continuato spatio annorum 67. post quorum decursum excitata fuit difficultas, quod id fieri non potuerit, atque retroacta observantia ab usui magis referenda esset, ex eo fundamento, quod præfatum Consilium Generale potestatem non haberet derogandi dictæ legi Pontificiæ, neque absque causa necessitatis vel utilitatis hanc facultatem à se abdicare, & in alterum transferre, vel ex dispositione textus in *l. finali Cod. de vendit. rerum ad Civitatem pertinentium lib. 11.* Vel ex eo, quod cum hæc potestas per Papam ipsi Consilio specialiter delegata sit, non poterat delegatus ad certum negotium seu certam causam particularem alium subdelegare, Atque super hoc in notula transmissa tota disputatio ibi circumferri videbatur, an scilicet ista esset jurisdictio delegata particularis, vel potius concessio jurisdictionis ordinariæ, vel delegatio ad Universitatem, unde resuleret facultas subdelegandi.

Super his autem ex parte dicti Magistratus seu Congregationis Studii consultus, Respondi parum probabilem videri hujusmodi excitatam difficultatem, Tum ex generali axioma, ut ea quæ diu servata sunt, atque longam habuerunt durationem, immutari non debeant, ad communiter notata per *Canonistas in cap. cum consuetudinis de consuetud. & Civilistas in l. in rebus ff. de consuet. Principum ad text. in c. quis nesciat, undecima distinctione. & c. hæc autem 30. distinctione*; & advertitur præsertim supra in *Forolivioen. disc. 35.* ubi patet Sac. Consultam cum hoc axioma prudenter processisse, ut observari deberet solitum, cum frequentius novitates inconvenientia parere soleant.

Tum etiam proximè & stringenter, quia reverè id non importabat abdicationem dicti juris à Consilio, ejusque translationem in alteram personam diversam, ita ut speciem alienationis redoleret, ac propterea dicebam extraneos remanere, tam dictos terminos textus in *l. finali Cod. de vendit. rer. ad Civitatem pertinentium*, quam dictos alios terminos jurisdictionis ordinariæ vel delegatæ, seu facultatis subdelegandis; Cum enim ante devolutionem dicta Universitas seu Academia administraretur per Ducem tanquam Principem seu Magistratum ab eo deputari solitum, eo modo quo videmus in magnis & celeberrimis Studiis Neapolitan. Patavin. & similibus, Atque id esse de rebus ad supremum Principem spectantibus, ejusque curæ incumbentibus, quæ non nisi ejus auctoritate obtineri posse, plenè habetur apud nostrum eruditissimum Regnicolam *Borellum de præstantia Regis Catholici c. 34. & latius c. 40.* Unde propterea stante devolutione, jurisdictiones, facultates, & præeminentiæ residentes penès feudatarium, de jure, alio non expresso, tanquam per reversionem ad suam primævam causam competere deberent Summo Pontifici, seu Cardinali Legato ibi explicanti eas partes, quas Dux ante devolutionem explicabat. Hinc Summus

Pontifex, ut huic Civitati ad immediatam Sedis Apostolicæ subjectionem & obedientiam redeunt, quæ majores geri possent, concederet præeminentias, illamque præsertim in omnibus exæquaret adjacenti, & forsan æmula Civitati Bononiens, dum in omnibus & ad instar, easdem præeminentias Oratoris apud Sedem, Auditoris Rotæ, ac Advocati Consistorialis pariformiter concessit, inhærendo vestigiis *Julii II.* quando dicta Bononiensis Civitas excusso Tyrannorum jugo ad immediatam obedientiam & jurisdictionem Sedis Apostolicæ devenit, ita pariter hanc prerogativam administrandi publicam Academiam ad instar Bononiensis concedere voluit Civitati, ne aliàs illa prætendi posset per Cardinalem Legatum, dirigendo concessionem in dictum Consilium tanquam constitutum seu representativum totius populi totiusque Civitatis, non autem quod præcisè in hoc electa esset industria dicti Consilii Generalis, quodque aliàs dicta administratio sequi non posset.

Atque in hoc mihi videbatur consistere æquivocum asserentium id esse contrarium præfatis legibus, quibus derogari non potuerit, quoniam præfatum jus seu præeminentia verè residet & continuat penès ipsam Civitatem ejusque Consilium tanquam Civitatis representativum, absque eo quod desuper caderent termini alienationis seu translationis; Cum enim Magistratus particularis esset pars seu membrum ipsius Consilii Generalis, ex quo ad tale munus ipsi Consiliarii seu Decuriones assumuntur, prout etiam & duo Reformatores; Hinc proinde id solum operatur, ut exercitium illius juris, quod habitu est penès omnes, pro faciliiori ac meliori administratione sit penès aliquos tantum de eodem corpore, Ad instar eorum, quæ habemus in materia jurispatronatus competentis alicui familiæ, seu generi personarum, quoniam illud tanquam individuum residet penès omnes & quemlibet eorum in solidum ex plenè collectis per *Belon. jur. de jur. accresc. q. 6. c. 48.* Et tamen frequenter exercitium penès aliquos tantum, puta unum, duos, vel tres seniores, seu penès illum, qui primogenitus, seu majorascus aut caput domus dicitur, esse solet ex deductis per *Charlm. contro. 22. ubi late concordantes*; Quod etiam frequenter verificatur in feudis quamvis dignitatis & de sui natura individuis juxta usum Lombardiæ, quod ipsum feudum ut potè individuum penès omnes agnatos, & à lege investituræ vocatos in solidum residere dicitur, commoditas verò ac exercitium dividitur ex deductis in *Munten. feudorum sub tit. de feud. disc. 8.* sed frequenter administratio præsertim jurisdictionis esse solet penès primogenitum seu majorem natu, cadente solum questione, de qua *sub tit. de fideicom. disc. 1. cum pluribus sequen.* an major natus dicatur ille, qui talis est per naturam & veritatem, spectata sola prerogativa ætatis, vel potius spectata prerogativa lineæ.

Idemque frequenter habemus in jure conferendi beneficia competere Capitulo vel Collegio, quod tamen ex Statuto vel consuetudine explicari solet, vel per Canonicum Decanum, vel per Turnarium seu Hebdomedarium, qui nomine totius Capituli seu Collegii conferre dicitur, continuante jure penès ipsum corpus universale absque aliqua abdicatione seu translatione; Et magis frequenter praxis docet in cura animarum annexa alicui Capitulo, seu Collegio, aut Monasterio, quoniam habitualiter illa residet penès ipsum Collegium, seu Capitulum, exercitium verò penès Vicarium, cum similibus.

Et hic mihi videbatur casus, ita exigente subiecta

mate-

materia, seu rationis identitate, ob quam exercitium dictorum jurium penes omnes habitu residentium restringitur ad unum, vel aliquos; Cum enim pro recta studiorum administratione indagare oporteat sufficientiam, applicationem, & mores Lectorum, & an illi confirmandi, vel reformandi sint; Prout circa stipendia an debeant augeri juxta mensuram meritum, idque pendeat magis à fecerit & diligentibus informationibus, idcirco omnino congruum, imò necessarium videtur id à modico numero explicari, cum publicitas in Consilio Generali ex numero 100. virorum constituto magna inconvenientia produceret, atque res videretur impracticabilis.

Ad quod comprobandum deducebam determinationem Sac. Consultæ in *Forslovisen. de qua supra disc. 31.* quod quavis potestas admittendi aliquem ad Consilium in locum Consiliarii deficientis resideret penes Consilium generale, ita legibus expressè disponentibus, atamen facultas indagandi vitam & mores, ac idoneitatem admittendorum restricta est ad Consilium parvum, seu secretum, ut ibi.

Quod in specie ponderabam ex eadem ratione practicari in eadem Civitatum regimine, siquidem de jure electio Priorum, seu Administratorum pertinet ad totam Civitatem, totumque populum in Generali Consilio congregatum, unde propterea reprobatur consuetudo, ut talis facultas resideat penes Magistratum particularem, quodque prædecessores sibi eligant successores ex deductis per *Franch. dec. 101. & Rovit. in pragm. 1. de administrat. Universitatum*, ubi plene disputat, atque hanc consuetudinem sustinere conatur; Pro ut alienationes bonorum Communitatis, aliaque graviora negotia perpetuum statum, seu perpetuum præjudicium redolentia pariter à toto populo congregato in Consilio Generali de jure explicari debent, & tamen ferè ubique rationabilis usus introduxit, ut hæc fiant à Consilio ex aliquorum tantum civium numero constituto, ita dicto Consilio habente, solum exercitium illius juris, quod penes totum populum adhuc perseverat.

Et de jurisdictione ac præeminentia Capituli Cathedralis administrandi Ecclesiam sede vacante, quod ex statuto, vel consuetudine ejus exercitium residere valeat penes Archidiaconum, seu aliam Dignitatem privative ad ipsum Capitulum habetur *dec. 194. apud Post. de manu. atque Sac. Conc. Trid. sess. 24. de refor. c. 16.* id statuit pro necessitate, ut in unum hæc jurisdictione in exercitium transferri deberet, cum similibus.

Procedebant hæc de plano in ordine ad potestatem dicti Consilii Generalis faciendi præfatum decretum, dictamque administrationem demandandi Magistratui, seu Congregationi particulari, ita ut actus dici non posset invalidus ex defectu potestatis, ut per novitatis excitatores prætendebant; Difficultas autem residebat, An eidem Consilio volenti per seipsum ad normam dictarum legum hoc regimen reassumere, dictamque demandatam potestatem revocare, id fieri posset nec nò, Et quando non urgeret supradictæ rationes, ex quibus per quamdam speciem necessitatis pro recta administratione rationabiliter ita statutum fuit, certum videbatur id præfato Consilio licere, non obstante adeò diuturna observantia annorum 67. Licet enim juxta generalem regulam textus in *l. omnes & l. si. Cod. de prescrip. 30. vel 40. annorum.* omne jus præscribatur, ac etiam ex juris canonici disposi-

tione, ubi vehemens juris resistentia non obstat, consuetudo, seu observantia quadragenaria, etiam in illis, quæ sunt contra jus attendatur, potissimè verò ubi concurrat aliquis titulus putativus, qui in præfati ex dicto decreto, ac etiam litteris Apostolicis ejusdem *Clementis VIII.* de quibus infra resultare videbatur, Attamen reflectendo ad veritatem, istæ considerationes, quæ more Advocati, seu Consulenti ad causæ opportunitatem deduci, ac de facili exornari poterant, cum copiosis allegationibus & regularum cumulis ignaro vulgo placentibus subsistentiam habere non videbantur, dum constabat de initio, seu titulo, cujus vigore per hujusmodi spatium hæc administratio penes dictum Magistratum, seu Congregationem fuerat, qui titulus erat merè precarius, & consequenter de sui natura quoadocunque revocabilis, ad *ext. in l. 1. & toto tit. ff. de precario.*

Ubi enim constat de initio, seu titulo, cujus vigore aliquis possedit, tunc si talis titulus est infectus, seu defuit natura revocabilis, ac non tribuens jus proprium, puta ex precario vel administratione, aut locatione & conductione cum similibus, tunc possessio quantumvis longissimi & diuturni temporis nullum jus præbet, neque ad aliquam præscriptionem sufficit, ut potè referribilis ad dictam causam, ob quam actus, non proprio, sed alieno nomine initus est, juxta theoreticam *Innocen. in cap. dudum de decim. ubi ceteri Canonistæ, cum concord. per Capobl. de Baron. prag. 11. nu. 251. & seqq. & habetur plenè in Sabinen. exemptionis sub tit. de Regalib. disc. 47. & disc. 3. sub tit. de feud.*

Credebam tamen hujusmodi facultati revocandi locum non esse debere ex dicta ratione rectæ administrationis, quæ penes totum Consilium in exercitio sequi non posset absque pluribus inconvenientibus, adeò ut nisi decretum esset, ita ex integro decernere oporteret, vel congrueret, Undè tam dictum decretum de anno 1501, quàm sequuta diuturna observantia, pro meo iudicio, attendi debebant, potius in ordine ad quamdam declarationem ejus, quod de jure & ex qualitate subjectæ materiæ facere oportebat, seu congruebat, Eodem modo, quo totus populus illam potestatem administrandi Communitatem sibi de jure incumbentem transtulit in Magistratum particularem, quoniam habent quidem hæc initium, seu originem à causa voluntaria, & à quadam specie precarii, seu commissæ administrationis, non inde tamen datur facultas revocandi, cum retractari non debeant ea, quæ faciendæ ex integro venirent, si facta non essent; Eatenus autem apud *Franch. d. dec. 201. cum aliis per Rovit. d. prag. 1. de administr. Universitatum*, dicitur tolerandam non esse diuturnam observantiam, quod jus eligendi administratores residentes penes totam Civitatem, seu totum populum, competat illis de Magistratu, qui successores sibi eligant, quatenus id irrationabile videatur, ac habens juris resistentiam ob speciem monopolii, & Communitatis supplantationem, quod ita aliqui tantum ejus tyranni & necessarii administratores redderentur, alternatim unis alios nominantibus, seu eligentibus, absque eo quod unum alios compellerent ad redditiones rationum; Undè propterea Sacra Congregatio pluries damnavit in Confraternitatibus, seu Congregationibus consuetudinem, quod prædecessores administratores sibi eligerent successores eligendos à tota Confraternitate, seu Congregatione, ideoque dicebam punctum esse in ratione possidendi, magis quàm in ipsa possessione,

Satis etiam dictum defectum potestatis revocandi suadebant literæ Apostolicæ ejusdem *Clementis VIII.* de subsequenti anno 1602. Cum enim Pontifex, quandam gabelam pro hujus studii sustentatione assignasset, ejusdem gabelle administrationem, commisit dictæ Congregationi particulari nullo facto verbo de Consilio Generali, undè vehementer argumentum refultat, quod dicta decretatio, seu provisio anni præcedentis facta esset cum participatione, & consensu ejusdem Pontificis, quem omninò probabile est ab illo primo Cardinali Legato, stante tali temporis brevitate, certioratum fuisse, potissimè quia iste Pontifex donec vixit, reputando, & merito, illum Statum tanquam filium temporali Principatui Sedi Apostolicæ ab ipso genitum, seu cooptatum, quandam peculiarum curam ejus negotiorum, etiam in minimis habuit, undè hæc omnia insimul conjungendo, mihi videbatur rectè intrare propositionem supra initio insinuatam, ut immutanda non sint ea, quæ longam durationem habuerunt.

- 7 Quando confirmatio operetur aliquid plus remissivo.
- 8 Laici sunt incapaces dominii reliquiarum & rerum spiritualium, sed eorum jus importat administrationem, & præeminentiam honorificam.
- 9 Quid in capellis, & sepulchris.
- 10 Aliud est Ecclesia, aliud sunt cappella in Ecclesia existentes.
- 11 Ex constructione Ecclesiarum & quale jus patronatus acquiratur in Ecclesia Regulari.
- 12 Quando acquiratur jus patronatus ex reedificatione Ecclesiarum quæ jam existerant.
- 13 Et quid requiratur ad eundem effectum.
- 14 De improbabilitate patiendi servitutem Ecclesia libera.
- 15 Concessio Apostolica super reedificatione quid operetur.
- 16 Patronus non est dominus Ecclesie, neque de ea disponere potest, aut in ejus bonis se ingerere.

DISC. XL.

ANTIQUA est traditio à pia populi continuata credulitate, ac devotione, ac à plerisque administrantibus comprobata, quod de anno 524. sedente *Joanne primo* sub Imperio *Justiniani senioris*, *Theodorico Arriano Gothorum Rege* notabilem Italiam partem occupante, ejusque Regium titulum sibi usurpante, dum in Urbe manente pestilentia grassaretur, sub die 17. Julii, per magnos Angelorum dicto *Joanni Pontifici* tradita fuerit venerabilis, & miraculosa imago S. *Mariæ in Porticu*, ita nuncupata, ex eo quod id contigerit in domibus *Galle* matronæ Romanæ, quam Ecclesia tanquam sanctam veneratur, existentibus in porticu theatri *Marcelli*, in cujus ruinarum parte hodiè constructum cernitur conspicuum palatium *Sabelorum Principum Albani*, Cumque prope dictam Ecclesiam constructum esset Hospitalis, quod tractu temporis unitum fuit alteri Hospitali *Consolationis*, hinc proinde, incertum est ex quo titulo, vel principio, hujus Hospitalis Custodes, curam habere consueverunt dictæ imaginis, ejusque cultus, & venerationis, claves etiam retinendo tabernaculi, in qua illa servatur, Cumque Ecclesia prædicta, quæ est una ex titulis diaconalibus Cardinalium, esset Collegiata, & parochialis, ejus tamen redditus ex temporum injuria nimis diminuti essent; Hinc propterea Cardinali titulati consentiente, *Clemens VIII.* de anno 1601. dicto Collegio suppresso; eam concessit Congregationi presbyterorum nuncupatæ *Mariæ Dei vulgò Lucensis*, inter quam & Custodes prædictos diversis temporibus variæ exitus fuerunt controversiæ super dictæ Sacre imaginis custodia, mediante retentione clavium, & super cultu certis anni temporibus, & solemnitatibus, atque re delata ad Sac. Congregationem visitationis Apostolicæ, prodit resolutio dictis Custodibus favorabilis, ad ipsos scilicet, privativè ad dictos PP. spectare dictæ imaginis custodiam, clavium retentionem ac etiam cultum in octo anni temporibus, ut plurimum in ejusdem B. V. solemnitatibus.

Et quoniam eadem traditio præbet, quod ipsa die apparitionis dictæ imaginis miraculosè pestilentia cessavit, quodque idem ob devotionem populi erga eandem, pluries in consimili Dei flagello sequutum esse; Idcirco Urbe graviter dictum flagellum

ROMANA
IMAGINIS,
SEU
CONCESSIONIS SITUS
PRO
PP. SANCTÆ MARIE IN CAMPI-
TELLO CONGREGATIONIS
LUCENSIS,
CUM
CUSTODIBUS HOSPITALIS
CONSOLATIONIS.

Casus disputatus coram Cardinali deputato.

An laici administratores piorum locorum habere possint dominium imaginum, & reliquiarum existentium in aliqua Ecclesia privativè ad clericos eidem Ecclesie inservientes: Vel quale jus, seu præeminentia hujusmodi laicis competat. Et quid importet jus honorificum, vel præeminentia competens fundatori, vel restauratori alicujus Ecclesie, Et quando per restaurationem acquiratur necnè præeminentia patronalis.

SUMMARIUM.

- 1 Acti series, seu historia circa imaginem S. Mariæ in Porticu.
- 2 Vbi aliquid conceditur, consentur concessa omnia ea, sine quibus id effectum sortiri non potest.
- 3 Concessio Principis in dubio censetur sine tertii præjudicio.
- 4 Fortius illa Papa ob regulam de jure tertii questio non tollendo.
- 5 Confirmatio non alterat naturam rei confirmata, nequò aliquid plus vrbuit.
- 6 Confirmatio intelligitur facta sine tertii præjudicio.